Μάθετε νὰ βλέπετε τὸ ἀπεριόριστο μέσα στὸ περιορισμένο

Πανταχοῦ Παρὼν δὲν ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν εἰκόνα Του. Δὲν μειώνουμε τὸ Θεό, οὔτε τὸν κλείνουμε μέσα σὲ μία πέτρινη ἢ ξύλινη μορφή· ἁπλά, ἐπιβεβαιώνουμε καὶ συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει καὶ στὴν εἰκόνα. Ἐξυψώνουμε τὴν ἀπεικόνιση στὴ διάσταση τοῦ Ἀπόλυτου, διευρύνουμε τὴν εἰκόνα πολὺ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς κορνίζας της καὶ μὲ τὴν πνευματικὴ ἄσκηση συνειδητοποιοῦμε ὅτι καὶ ἡ εἰκόνα μπορεῖ νὰ γίνει βοηθητικὸ ἐργαλεῖο τοῦ νοῦ, ἕνα ἐργαλεῖο ποὺ θὰ τὸν βοηθήσει νὰ ξεπεράσει τοὺς περιορισμούς του.

Ὅταν ὁ Μαχαραγιὰς τοῦ Ἀλβάρ, στὸ Ρατζαστάν, διαφώνησε μὲ τὸν Σουάμι Βιβεκανάντα, τὸν μεγάλο ἰνδουιστὴ Ἅγιο καὶ ἰσχυρίσθηκε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ ποτὲ νὰ συλλάβει τὸ Θεὸ ἀπὸ μία εἰκόνα ποὺ φιλοτέχνησε κάποιος καλλιτέχνης, ὁ Βιβεκανάντα κάλεσε τὸν Πρωθυπουργὸ ποὺ στεκόταν ἐκεῖ κοντὰ μὲ σεβασμὸ καὶ τοῦ ζήτησε νὰ κατεβάσει τὸ πορτραῖτο τοῦ Μαχαραγιὰ ἀπὸ τὸν τοῖχο καὶ νὰ τὸ φτύσει! Ὁ Βιβεκανάντα εἶπε: «Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διστάζεις! Ὁ Μαχαραγιὰς λέει ὅτι δὲν

εἶναι παρὰ μία μουτζούρα ἀπὸ χρώματα πάνω σ' ἕνα κομμάτι μουσαμᾶ καὶ ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ μπερδεύεται κανεὶς ἀπὸ τὴν ἰδέα ὅτι εἶναι πράγματι ὁ ἴδιος ὁ Μαχαραγιάς!» Ἀλλὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς αὐλῆς τοῦ Μαχαραγιᾶ ἀποτραβήχτηκαν μὲ φόβο. Γι' αὐτούς, τὸ πορτραῖτο τοῦ Μαχαραγιᾶ ἦταν ἕνα ἀντικείμενο ἄξιο λατρείας.

Οἱ δεκαέξι τρόποι λατρείας ποὺ ἀναφέρονται στὶς Sastras, τὶς Ἱερὲς Γραφὲς τῶν Ἰνδουιστῶν, ἀποσκοποῦν στὸ νὰ κάνουν τὸν πιστὸ νὰ συνειδητοποιήσει ὅτι εἶναι πάντα «ἐν τῇ Παρουσίᾳ Του» καὶ ὅτι ἀκόμα καὶ κάθε πράξη του καὶ κάθε κίνησή του πρέπει νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀφοσίωση καὶ ἀφιέρωση. Ἐξασφαλίζουν ἐπίσης καὶ τὸν ἐξαγνισμὸ τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ ἀπὸ τὸν ἐγωισμὸ καὶ ὅλα τὰ ἐλαττώματα τοῦ χαρακτήρα ποὺ ἀπορρέουν ἀπ' αὐτόν. Ἡ διαδικασία αὐτὴ ὀνομάζεται Chitta Suddhi, ἡ κάθαρση ὅλων τῶν ἐπιπέδων συνειδητότητας. Ἡ βασικὴ συνειδητότητα, Chitta, πρέπει ν' ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὶς ὁρμὲς ποὺ τὴν ὑποβαθμίζουν. Τί ὠφελεῖ νὰ ἑτοιμάζει κανεὶς ἕνα σπάνιο καὶ ἀκριβὸ φαγητὸ μέσα σ' ἕνα ἀκάθαρτο σκεῦος; Τί ὠφελεῖ τὸ νὰ φυτέψει κανεὶς ἕναν

πολύτιμο σπόρο σὲ ἄγονο βραχῶδες ἔδαφος; Ἂν ἡ καρδιὰ δὲν εἶναι ἐξαγνισμένη, οἱ ἱεροτελεστίες λατρείας γιὰ τὸ Θεὸ δὲν εἶναι παρὰ ἀπώλεια χρόνου. Ἀντίθετα, ἀκόμα καὶ μία σύντομη ἀλλὰ εἰλικρινὴς τελετὴ λατρείας, κατὰ τὴν ὁποία συνειδητοποιεῖ κανεὶς τὸ Θεῖο δίνει πλούσιους ψυχικοὺς καρπούς. Ὁ Τιρου-τοντάρ, ἕνας Ταμὶλ Ἅγιος, εἶχε ὁμολογήσει ὅτι ἀσχολεῖτο μὲ τὴ λατρεία (ἑνὸς εἰδώλου) τοῦ Κύριου, γιὰ νὰ ἐξαγνίσει τὸ νοῦ του. Πρέπει ὅμως νὰ προσέχετε νὰ μὴν ἀποδίδετε σημασία στὴν πέτρα, ἢ στὸ ξύλο τῆς εἰκόνας, γιατὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ θὰ τὸ κάνετε, τὸ Θεῖο θὰ ἐξαφανιστεῖ ἀπὸ τὴν ὅρασή σας. Ἂν καὶ ἡ ὕλη εἶναι ἀδιαχώριστη ἀπὸ τὴ μορφὴ ποὺ ἀπεικονίζεται πάνω της, ὁ πιστὸς πρέπει νὰ συγκεντρώνεται στὴ μορφή, τὴν ὁποία ἐπιθυμεῖ νὰ δεῖ ἐκδηλωμένη σ' ὅλο της τὸ μεγαλεῖο καὶ ὄχι στὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶναι κατασκευασμένο τὸ εἴδωλο. Πρέπει νὰ συγκεντρώνεται γιὰ πολὺ καὶ βαθιὰ στὴ σκέψη ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει μέσα στὸ κάθε μόριο τοῦ σύμπαντος καὶ δὲν δεσμεύεται ἀπὸ περιορισμοὺς χώρου καὶ χρόνου.

Κεφάλαιο VII. 5.

Ἡ ψυχή σας εἶναι ὁ Μονάρχης τοῦ Σύμπαντος

ὲ μέσον τὴν πνευματικὴ ἄσκηση, ν' ἀποβάλλετε τὴν προσκόλληση στὴν ἀτομικότητα καὶ στὶς αἰσθητικὲς ἀπολαύσεις· νὰ φιλοδοξεῖτε νὰ διευρύνετε τὸ πεδίο τῆς καρδιᾶς σας τόσο ὥστε νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Ἀπόλυτο. Μὴ συσκοτίζετε τὸ νοῦ σας μὲ φτηνὲς ἐπιθυμίες, πρόσκαιρες πεῖνες καὶ δίψες ποὺ χρειάζονται ψίχουλα, ἢ μπουκιὲς γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν. Νὰ λαχταρᾶτε τὸν ἐνθρονισμὸ τῆς ψυχῆς σας σὰν ἀναμφισβήτητο Μονάρχη τοῦ Σύμπαντος, ὅταν θὰ ἔχετε ἑνωθεῖ μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Ἀπόλυτο. Νὰ ἑορτάζετε τοὺς θριάμβους σας ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν ποὺ ὑπονομεύουν τὴν πορεία σας πρὸς τὴ νίκη.

Νὰ θεωρεῖτε ὅλες σας τὶς πράξεις ὡς πράξεις λατρείας. Τὸ καθῆκον εἶναι Θεός. Ἡ ἐργασία εἶναι λατρεία. Ὅ,τι καὶ νὰ συμβαίνει, δεχτεῖτε το εὐχαρίστως σὰ δημιούργημα, σὰ δεῖγμα τῆς Συμπόνοιας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Δόξα, ἡ Συμπόνοια καὶ ἡ Χάρη Του εἶναι ἀνεξιχνίαστες. Ἐκδηλώνονται μὲ πολλὲς καὶ ποικίλες μορφές, ἀνάλογα μὲ τὸ Θέλημά Του.

Ποιοί εἶστε σεῖς ποὺ πιστεύετε ὅτι εἶστε σὲ θέση νὰ κρίνετε τὴν ἐγκυρότητα καὶ τὴν ἀξία τους; Ἀναγνωρίζω καὶ ἀνταμείβω τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν καρτερία, τὴ συμπάθεια, τὴν ἀνιδιοτελῆ ὑπηρεσία, τὴν ἀδελφικότητα καὶ τὸν διαρκῆ ἀναλογισμὸ τοῦ Θείου καὶ τῆς Καλωσύνης.

Κεφάλαιο VII. 6.

Μήνυμα Ἀλήθειας

νωρίζω ὅτι ἔχετε τὸν ἐνθουσιασμὸ νὰ μεταφέρετε τὸ μήνυμά Μου στοὺς ἀνθρώπους αὐτῆς τῆς χώρας, καθὼς καὶ σ᾽ ἄλλες χῶρες· ἀφῆστε Με ὅμως νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε εἶναι νὰ μεταφυτεύσετε αὐτὸ τὸ μήνυμα στὸν τρόπο τῆς ζωῆς σας. Οἱ σκέψεις, τὰ λόγια καὶ οἱ πράξεις σας πρέπει νὰ εἶναι ἐμποτισμένα μὲ τὸ μήνυμα αὐτό· θὰ μεταφέρουν ἔτσι τὸ μήνυμα χωρὶς κόπο καὶ ἡ ὄψη τοῦ κόσμου ὁλόκληρου θὰ μεταμορφωθεῖ.

Πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ ὁδηγήσετε στρατιῶτες σὲ μιὰ μάχη, ὅταν ἐσεῖς οἱ ἴδιοι δὲν κατέχετε τὴν πολεμικὴ τέχνη; ὅταν ἐσεῖς οἱ ἴδιοι εἶστε ἀνεπαρκῆ ἐργαλεῖα; Μπορεῖτε νὰ προσπαθήσετε νὰ ὁδηγήσετε τοὺς ἄλλους μόνο ἀφοῦ τελειοποιηθεῖτε οἱ ἴδιοι στὶς διάφορες μορφὲς πνευματικῆς ἄσκησης. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινὸ πεδίο δραστηριότητας τῶν ἀνθρώπων. Πρέπει πρῶτα νὰ φτάσετε οἱ ἴδιοι στὸ ἐπίπεδο τῆς μακαριότητας καὶ τῆς ὑπέρτατης γαλήνης· τότε μπορεῖτε νὰ ἐπιχειρήσετε νὰ τὸ μεταδώσετε στοὺς ἄλλους.

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀποφεύγουν τὴν Ἀλήθεια, γιατὶ φοβοῦνται νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν Ἀλήθεια γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτό τους καὶ τοὺς ἄλλους. Οἱ Βέδες διδάσκουν: Sathyam Vada, «ὁμιλεῖτε τὴν Ἀλήθεια», ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τόσο συνηθίσει σὲ τεχνάσματα ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὴ σκοπιμότητα καὶ τὸ προσωρινὸ ὄφελος, ποὺ δὲν μποροῦν ν' ἀντέξουν τὸ ἐκθαμβωτικὸ φῶς τῆς Ἀλήθειας, καὶ οὔτε ὁ δρόμος τῆς δικαιοσύνης τοὺς εἶναι εὐχάριστος. Εἶναι συνηθισμένοι στὰ στενὰ πολυδαίδαλα δρομάκια καὶ ὄχι στὶς φαρδιὲς καὶ εὐθεῖες λεωφόρους τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ Βέδες λένε Dharma chara, «ἀκολουθῆστε τὸ μονοπάτι τῆς Δικαιοσύνης», ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶναι συνηθισμένοι στὴν ἀπάτη, ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ εἶναι εὐχάριστη.

Ἔτσι, οἱ ἄνθρωποι ἐπαναλαμβάνουν σὰν παπαγάλοι τὰ δύο Βεδικὰ Ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα ἀνάφερα ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ τὰ ἐφαρμόσουν στὴ ζωή τους. Στὴν πραγματικότητα, ἡ Ἀλήθεια εἶναι Θεός, ἡ Ἀγάπη εἶναι Θεὸς καὶ ἡ Δικαιοσύνη εἶναι Θεὸς ἐπίσης.

Κεφάλαιο VII. 7.